

عنوان مقاله:

تبیین شاخص ها و اصول پایداری اجتماعی برای افزایش تعاملات و مشارکت اجتماعی

محل انتشار:

اولین همایش ملی پژوهش های نظری و عملی در معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی محمدزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، دانشکده معماری، واحد ایلیخچی، دانشگاه آزاد اسلامی، ایلیخچی

سعید شیعه نواز - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، دانشکده معماری، واحد ایلیخچی، دانشگاه آزاد اسلامی، ایلیخچی

خلاصه مقاله:

پایایی به معنی پایداری برای نخستین بار در سال 1982 توسط کمیته جهانی محیط زیست برای جلوگیری از به مخاطره افتادن منابع و منافع نسل آینده برای رفع نیاز حال آن زمان مطرح گردید. آگاهی در مورد تخریب محیط زیست، کاهش منابع طبیعی و تغییرات مخرب اقلیمی (پدیده گلخانه ای و نازک شدن لایه ازن)، پایداری را به عنوان عامل بازدارنده برای سازمان های زیربط حایز اهمیت ساخت. سازمان های جهانی در مورد مسایل عام المنفعه اجتماعی و زیست محیطی در کشورهای در حال توسعه، سازمان ها را تشویق و مجبور به تمرکز بر توسعه پایدار کردند. پایداری اجتماعی یکی از ابعاد مهم توسعه پایدار است، که با تاکید بر مفاهیم کیفی و کاربردی به دنبال تحقق فضاهای عمومی سرزنده و پویاست. پایداری اجتماعی رویکردی را ارایه می کند که بر اساس آن میتوان با طراحی خلاقانه و زیباسازی مکان های عمومی حس القایی در مخاطب ایجاد و مسیر را برای مشارکت عمومی مهیا نمود. معماری پایدار نقش بسزایی در تاثیر متقابل مابین گروه های اجتماعی ایفا می کند، معماری پایدار منجر به شکل گیری طراحی پایدار گشته، آن گاه اصول پایداری اجتماعی مورد استفاده قرار گرفته و با تحلیل روابط بین این اصول و طراحی معمارانه مکان های عمومی فضایی جهت تولد روابط، فعالیت ها و تعاملات اجتماعی، ترویج فرهنگ، و نشر و اشاعه هنر به منظور نیل به اجتماعی پایدار ایجاد کند. و این به معنی توسعه ی پایداری است. این پژوهش در جهت تبیین شاخص های مورد نیاز برای طراحی پایدار در جهت تحقق پایداری اجتماعی از طریق پارامترهای اجتماعی و شاخص های موجود تمرکز دارد. شاخص هایی همچون حقوق صلح، بهداشت و سلامت عمومی، ایمنی، حقوق و دستمزد، آموزش و پرورش، بشردوستی و غیره. این مقاله همچنین توضیح می دهد که چگونه می توان از شاخصهای فوق استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

پایداری، مشارکت عمومی، شاخص های پایداری اجتماعی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710511>

